

La cultura es reinventa: Buhos aixeca el teló

Per a Buhos, la festa i els concerts van de la mà. La pandèmia els ha fet adaptar els plans, però la teràpia col·lectiva pretén pal·liar els efectes d'aquesta crisi, sobretot cultural.

Concert de Buhos al Kursaal, 19 de febrer.

Buhos, a diferència d'altres grups, no s'ha vist obligat a cancel·lar cap gira. Això no vol dir que no els hagi afectat la pandèmia. Acostumats a concerts multitudinaris i festius, el canvi de format ha estat imprescindible per poder continuar pujant als escenaris. Després de *Pompeia, la gran festa final* el novembre de 2019 al Poble Espanyol, el grup anunciava una aturada de concerts per dedicar-se al nou disc.

Eren molts els que desaconsellaven al grup la publicació del nou disc, però la vena reivindicativa de Buhos va molt més enllà de les lletres d'algunes cançons. Ja tenien els temes gravats i ganes de publicar-les. "No ens podem estar quietes, no hem fet mai cas de ningú" i això, segons Guillem Solé, és el que els ha portat fins on són ara.

Concert de Buhos al Kursaal, 19 de febrer.

Una curiositat del nou disc és la relació entre el títol i la portada. Amb la intenció de trencar amb la desmotivació i la monotonia, van decidir anomenar-lo *El dia de la victòria*. Per a ells, "sempre pot ser el dia de la victòria, encara que estiguem en la merda". Ni fet expressament, la portada ja la tenien abans de la pandèmia. De la mà del manresà Xavier Victori, la imatge il·lustra una ciutat postapocalíptica, relacionada sobretot amb el canvi climàtic, completament aplicable a la situació actual.

Les restriccions de la pandèmia no permeten un concert amb milers de persones, típic de festes majors o de festivals, on s'acostumava a poder sentir Buhos en directe. Guillem Solé explica que no els ha costat gaire adaptar els concerts, "això és la nostra vida, nosaltres som feliços a l'escenari". Per muntar aquest sarau, han comptat amb Albert Pla, amb qui són amics des de fa més de deu anys, i van trobar "l'excusa ideal per fer alguna cosa junts".

El format reduït de la gira *Teràpia Col·lectiva* comença amb la intervenció del Dr. Estadella, "especialitzat en malalties infeccioses, però el feixisme no el curo". A diferència d'un concert com els d'abans, on era estrany trobar algú que no saltés, cridés o ballés; ara tothom ha d'estar assegut, movent el peu i sense aixecar gaire els braços per no molestar els de darrere. Divendres 19 de febrer, el Kursaal de Manresa va acollir Buhos i el seu públic més fidel, fins i tot més enllà dels límits comarcals. Això sí, amb totes les restriccions pertinents.

Concert de Buhos al Kursaal, 19 de febrer.

La nova gira de Buhos presenta un format teatralitzat, on la interacció amb el públic és més directa i personal. Guillem Solé fins i tot es va sorprendre en alguna ocasió del silenci que es feia quan ell parlava. Aprofitant la proximitat amb el públic, el grup va improvisar amb temes proposats pels assistents i van sortir versos com "m'agrada Manresa, perquè rima amb cervesa". L'ambient festiu dels concerts és una de les coses que més troben a faltar els components de Buhos, tot i que Guillem Solé proposa adaptar els horaris i "no restar hores de festa, sinó avançar-la".

El cantant de Buhos reivindica com la cultura s'ha vist abandonada, "realment els concerts es poden fer, diferents, amb mesures, però es poden fer". Critica la posició fàcil de restringir la cultura en comptes de treballar per adaptar-la. La cultura és segura i és necessària, i si encara no us ho creieu, aneu a teràpia.